

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธ์วงศ์

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

ผมและครอบครัว ขอส่งความปรารถนาดีมายังท่านและครอบครัว เนื่องในปีใหม่ 2024 นี้ ขอขอบคุณ ทุกท่านที่ร่วมกันรับใช้พระเจ้าตลอดปีที่ผ่านมา ขอขอบคุณที่อธิษฐานเพื่อผม&ครอบครัว & ทีมงานทุกคน

ให้เรามาเรียนรู้ว่า 'เราจะก้าวเข้าสู่แผ่นดินพระเจ้า' ได้อย่างไร? คำอุปมาเรื่อง 'การอธิษฐานของฟาริสีกับคนเก็บภาษี' สอนเราว่าอย่างไรบ้าง? อะไรเป็นอุปสรรค ขวางกั้น ผูกมัด ยึดเหนี่ยวเราไว้ ไม่ให้เราเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า'? ขอพระเจ้าสำแดงให้เราเห็นอย่างชัดเจน และช่วยเราจัดการกับอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้น พระเจ้าทรงจัดเตรียมงานอะไรบางอย่างไว้ล่วงหน้า ให้คุณทำในปี 2024 ?

อย่าลืม ตรวจสอบว่าเราได้รับพระพรจากพระวจนะอย่างเต็มที่แล้ว ด้วยการตอบคำถามที่ปรากฏในตอนท้าย ขอพระเจ้าทรงโปรดอวยพระพรท่านและครอบครัวตลอดปีใหม่ 2024

ด้วยความรักในพระคริสต์

ศจ.ดร.บ๊านทูน - อ.มะลิ บุญอิต และครอบครัว

Happy
new
Year

การเดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์

มินิซีรีส์ พระธรรม ลูคา บทที่ 18:9-30

ตอนที่ 45 : เราจะก้าวเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าได้อย่างไร?

9 สำหรับบางคนที่ไม่ไวใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม และได้ดูหมิ่นคนอื่นนั้น พระองค์ตรัสคำอุปมานี้ว่า 10 "มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในบริเวณพระวิหาร คนหนึ่งเป็นพวกฟาริสีและคนหนึ่งเป็นพวกเก็บภาษี 11 คนฟาริสีนั้นยืนนึกในใจของตน อธิษฐานว่า 'ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์โมทนาขอบพระคุณของพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น ซึ่งเป็นคนโลภ คนอธรรม และคนล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ 12 ในสัปดาห์หนึ่งข้าพระองค์ถืออดอาหารสองหน และของสารพัดซึ่งข้าพระองค์หาได้ข้าพระองค์ได้เอาสิบชักหนึ่งมาถวาย' 13 ฝ่ายคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนคู้ฟ้า แต่ตบอกของตนว่า 'ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดพระเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด' 14 เขาบอกท่านทั้งหลายว่า คนนี้แหละเมื่อกลับลงไปยังบ้านของตนก็นับว่าชอบธรรม มิใช่อีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น" 15 แล้วเขาอุ้มทารกมาหาพระองค์เพื่อจะให้พระองค์ทรงถูกต้องทารกนั้น แต่เหล่าสาวกเมื่อเห็นเข้าก็ห้ามเขา 16 แต่พระเยซูทรงเรียกทารกมาแล้วตรัสว่า "จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินของเจ้าย่อมเป็นของคนที่เหมือนเด็กเหล่านั้น 17 เขาบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็กๆ ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินนั้นไม่ได้"

18 มีขุนนาง ผู้หนึ่งทูลถามพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะทำประการใด จึงจะได้ชีวิตนิรันดร” 19 พระเยซูตรัสถามคนนั้นว่า “ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว” 20 ท่านรู้จักพระบัญญัติแล้วซึ่งว่า ‘อย่าล่วงประเวณี ผัวเมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน’ 21 คนนั้นจึงทูลว่า “ข้อเหล่านั้นข้าพเจ้าได้ถือรักษาไว้ตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ มา” 22 เมื่อพระเยซูทรงได้ยิน อย่างนั้น พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถา ท่านจึงจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา” 23 แต่เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้นก็เป็นทุกข์นัก เพราะเขาเป็นคนมั่งมีมาก 24 เมื่อพระเยซูทรงเห็น เขามีอาการอย่างนั้น พระองค์จึงตรัสว่า “คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้า ก็ยากจริงหนา” 25 เพราะว่าตัวอูฐจะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า” 26 ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้ยินจึงว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้” 27 แต่พระองค์ตรัสว่า “สิ่งที่มนุษย์ ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำได้” 28 เปโตรจึงทูลพระองค์ว่า “นี่แหละ ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้สละทิ้งเหย้าเรือนของข้าพระองค์ ติดตามพระองค์มา” 29 พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดได้สละเหย้าเรือน หรือภรรยา หรือพี่น้อง หรือบิดามารดา หรือบุตรเพราะเห็นแก่แผ่นดินของพระเจ้า 30 ในยุคนี้ผู้นั้นจะได้รับตอบแทน หลายเท่า และในยุคหน้าจะได้ชีวิตนิรันดร” ลูกา 18:9-30

สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของคุณคืออะไร? เมื่อคุณถามคำถามนี้ คุณจะได้อำตอบที่หลากหลาย บางคนอาจตอบว่า ‘สุขภาพ ครอบครัว ความรัก ความสำเร็จ เกียรติยศ ชื่อเสียง ความสุข’ มีน้อยคนนักที่จะตอบว่า ‘นิพพาน’ หรือ บางคนตอบว่า ‘พระเจ้า’ หากคุณถามว่า ‘อะไรคือคำถามที่สำคัญที่สุดในชีวิต?’ คุณอาจจะได้รับคำตอบ (ซึ่งจะมีคนตอบในที่สุด) ว่า ‘คำถามที่สำคัญที่สุดในชีวิตน่าจะเป็น: ในโลกนี้มีพระเจ้า จริงหรือไม่?’ แต่คุณทราบหรือไม่ว่า คำถามนี้ ไม่ใช่คำถามเลยในพระวจนะของพระเจ้า

แท้ที่จริงแล้ว นี่ไม่ใช่เป็นคำถาม แต่เป็น ‘ความจริงที่ยิ่งใหญ่’ ซึ่งเป็น ‘รากฐาน สำหรับความจริงอื่น ๆ ทั้งหมด’ เป็นคำตอบ ซึ่งทำให้คำถามอื่นๆ เกิดขึ้นได้ คำถามที่สำคัญที่สุดในพระวจนะของพระเจ้า ไม่ใช่ ‘มีพระเจ้าหรือไม่?’ แต่คำถามสำคัญ คือ ‘ฉันจะมีความถูกต้องชอบธรรมคืนดีกับพระเจ้า (Reconciliation) ได้อย่างไร?, ฉันจะยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์ของพระเจ้าในวันพิพากษาสุดท้าย โดยได้รับการตัดสินว่าไม่มีความผิด ได้อย่างไร?’

ในพระธรรมตอนนี้ ท่านลูกก กำลัง ขึ้นประเด็น คำถามที่สำคัญที่สุดนี้ และให้คำตอบ ในมุมมองของ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ กล่าวคือ ‘ฉันจะได้รับความรอดหลุดพ้น จากความผิดบาปเวรกรรม และความตายได้อย่างไร?’ เราจะพบว่า องค์พระเยซูคริสต์ ให้คำตอบ ที่แท้จริง เรื่องนี้ จากพระวจนะของพระเจ้าตอนนี้ ซึ่งให้เราเห็นว่า ‘เราจะก้าวเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าได้อย่างไร?’ โดยก้าวแรกที่เราทุกคนต้องทราบ คือ การตระหนัก ถึงความจำเป็นที่เราจะต้องเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’

1) ตระหนักรู้ว่า คุณจำเป็นต้องเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า (ลูกา 18:9-14)

9 สำหรับบางคนที่ไม่ไว้วางใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม และได้ดูหมิ่นคนอื่นนั้น พระองค์ตรัส
คำอุปมาที่ว่า 10 “มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในบริเวณพระวิหาร คนหนึ่งเป็นพวกฟาริสีและคนหนึ่ง
เป็นพวกเก็บภาษี 11 คนฟาริสีนั้นยืนนึกในใจของตน อธิษฐานว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์โมทนา
ขอบพระคุณของพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น ซึ่งเป็นคนโลภ คนอธรรม และ
คนล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ 12 ในสัปดาห์หนึ่งข้าพระองค์ถืออดอาหารสองหน
และของสารพัดซึ่งข้าพระองค์หาได้ข้าพระองค์ได้เอาสิบชักหนึ่งมาถวาย’ 13 ฝ่ายคนเก็บภาษีนั้น
ยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนคู้ฟ้า แต่ตบมือของตนว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดพระเมตตาแก่
ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด’ 14 เราบอกท่านทั้งหลายว่า คนนี้แหละเมื่อกลับลงไปยังบ้าน
ของตนก็นับว่าชอบธรรม มิใช่อีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง
แต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น” ลูกา 18:9-14

เราจะพบชายฟาริสีในคำอุปมาเรื่องนี้ว่าเป็น:

- *ชาย ซึ่ง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้อง ‘ได้รับการ กอบกู้ ให้รอดหลุดพ้น’
- *ชาย ซึ่ง ไม่คาดหวังที่จะต้อง ‘ได้รับการ กอบกู้ ให้รอดหลุดพ้น’
- *ชาย ซึ่ง ทราบว่ามีผู้ใด จะต้อง ‘ได้รับการ กอบกู้ ให้รอดหลุดพ้น’

ความแตกต่าง ระหว่าง ‘คนเก็บภาษี และฟาริสี’ นั้น ใหญ่ยิ่งมากนัก

‘คนเก็บภาษี’ เป็นคนยิวซึ่งโรมแต่งตั้งให้เก็บภาษีให้กับโรม ดังนั้นจึงเป็นที่รังเกียจของคนยิวเพราะ
ช่วยเหลือชาวต่างชาติผู้รุกรานและโดยปกติ จะถูกมองว่าเป็นพวกนอกคอก ชายชาติ ไม่อาจรับใช้
ในฐานะพยานหรือผู้พิพากษาและยังถูกขับออกจากธรรมศาลา คนเก็บภาษีมักจะรีดไถประชาชน
อย่างไร้เหตุผลจึงเป็นที่เกลียดชังของคนทั่วไป

คนหนึ่ง(ฟาริสี) : สะอาด เทียงตรง ชอบธรรม เป็นที่ยกย่องชื่นชม น่านับถือ

ส่วนอีกคนหนึ่ง (พวกเก็บภาษี) : อธรรม ทุกจริต กินสินบน เลวทราม ถูกดูถูก ดูหมิ่น รังเกียจ
เหยียดหยาม เสื่อมเสีย

คนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนคู้ฟ้า แต่ตบมือของตน
ในบริบทยุคนั้น ‘การทาบตบมือ’ เป็น ‘การแสดงความทุกข์ทรมาณใจ
โศกเศร้า หรือ สำนึกผิด’ ผู้ฟังทุกคนสามารถตระหนักรู้ได้อย่างชัดเจน
ถึงความแตกต่าง ใน ความคิด ของชายทั้งสองว่าต่างกัน ฟ้ากับดิน

ชายคน หนึ่ง (ฟาริสี) : มีความภาคภูมิใจ มีความมั่นใจ มีความพึงพอใจในตนเอง

ส่วนชายอีกคนหนึ่ง (คนเก็บภาษี): ซิงซังตนเอง เจ็บปวดชอกช้ำ จนตรอก หมดหนทาง โหยหา
การได้รับการอภัย และ ต้องการ การกอบกู้จากพระเจ้า

ความหวังอยู่ที่ไหน?

พระเยซูกำลังชี้ให้เห็นว่า **ฟาริสี**-ชายผู้ซึ่งดูเหมือนมีความเข้าใจ ความเชื่อที่ถูกต้อง, มีเครือข่ายเพื่อนฝูงที่มีอิทธิพล ดำเนินชีวิต ด้วยมาตรฐานที่สูงส่ง แต่แท้ที่จริงแล้ว เป็นชายผู้นำสงสาร ซึ่งไม่ตระหนักว่า **ตนเองหลงผิดไป** เขาได้ตัดช่องทางแห่งความหวังที่จะได้รับความรอดหลุดพ้น ตั้งแต่เริ่มต้นอ้าปากอธิษฐานแล้วว่า :

‘ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์โมทนาขอบพระคุณของพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น’

ชายคนนี้ ไม่ตระหนัก ว่า ตนเองมี **‘ความต้องการที่จำเป็น’** ดังนั้น เขาจึง **ไม่ได้รับ ‘สิ่งที่ตนเองจำเป็นต้องการ’** พระเยซูเคยตรัสสอน ว่า :

31“**คนเจ็บต้องการหมอ แต่คนสบายไม่ต้องการ** 32**เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม** แต่มาเรียกคนที่พวกท่านว่า**นอกรีตให้กลับใจเสียใหม่**” **ลูกา 5:31-32**

พระเยซูคริสต์ทรงหันมาพิจารณา ชายอีกคนหนึ่ง ซึ่งยืนห่างออกไป อยู่แต่ไกล ชายผู้ซึ่งเป็นคน**ชายขอบของสังคม** มีความต่างพร้อย เต็มไปด้วย**ความผิดบาป** มากมายในชีวิต แต่เขา**ปรารถนา**อย่างยิ่งยวด ที่จะหลุดพ้นจากความผิดบาปเวรกรรม และกลับมาเป็น **‘คนชอบธรรม’** อยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าได้อีกครั้งหนึ่ง **‘ความชอบธรรม’** เป็นสถานะที่มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า

เราสามารถจินตนาการ ถึง**พระพักตร์**ขององค์**พระเยซูคริสต์** ว่า ริมฝีปากของพระองค์ จะ**เผยรอยยิ้ม** แววตา เต็มไปด้วย**ความชื่นชมยินดี** เมื่อทอดพระเนตรเห็น **‘บุตรน้อยซึ่งหลงหายไป ได้กลับบ้านแล้ว’** หัวใจที่**แข็งกระด้าง** กำลังหลอมละลาย พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงาน ในชีวิตของชายเก็บภาษีคนนี้ ชายผู้นี้กำลังจะ**จากพระวิหาร** เป็น **‘คนใหม่’** สามารถยึดอกผืนผายในสังคม มี**อนาคตใหม่** มองไปข้างหน้าถึงโอกาส ฟ้าใหม่ **ชีวิต**ของชายคนนี้ จะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน **ครอบครัว**จะจำเขาแทบไม่ได้ ในขณะที่ชายคนนี้ **ต้อกร้องไห้ เศร้าเสียใจ** ประตุ **‘แผ่นดินของพระเจ้า’** ก็ได้เปิดต้อนรับด้วยความ**ชื่นชมยินดี**

7**เราบอกท่านทั้งหลายว่า** เช่นนั้นแหละ จะมีความ**ปรีดีในสวรรค์** เพราะ**คนบาปคนเดียว** ที่**กลับใจใหม่** มากกว่า เพราะ**คนชอบธรรม**แก้สับแก้คนที่**ไม่ต้องการกลับใจใหม่** **ลูกา 15:7**

วันนี้ **คุณอยู่ในสถานภาพไหน?** คุณคิดว่า **ฉันอยากมีความสุข ความชื่นชมยินดี** เจกเช่นเดียวกับ **พี่น้องคริสเตียนเหล่านี้** ที่ร้องเพลงด้วยความ**ชื่นชมยินดี** พรรณนาถึง**พระคุณของพระเจ้า**ที่แสนจะ**ชื่นใจ** คุณอยาก**ย้อนเวลากลับไป** เพื่อที่จะ**เปลี่ยนแปลงอดีต** และคิดว่า **ยังจะมีความหวังหลงเหลือ** สำหรับ**ชีวิต**ของฉัน **หรือไม่?** คุณ**ไม่มั่นใจ**ว่า**พระเจ้า**จะทรง**พระกรุณา** เมตตา **คนที่ผิดบาป** **เลวทราม**อย่างคุณ **ได้หรือไม่?** ถ้าหาก**คุณคิด**เช่นนั้น **คุณอยู่ไม่ห่างไกล**ไปจาก **‘แผ่นดินของพระเจ้า’** เพียงแค่**คุณก้าว** **อีกก้าวเดียว** คุณก็จะสามารถ**เข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’**ได้

31 เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้าและท่านจะรอดได้
ทั้งครอบครัวของท่านด้วย” กิจการ 16:31

แต่คุณจำเป็นต้องมา ‘หนทางของคนเก็บภาษี’ ไม่ว่าคุณจะเป็นใครก็ตาม มีการศึกษาสูง
หรือไร้การศึกษา, เป็นชนชั้นสูง หรือชนชั้นล่าง, คนยิว หรือคนต่างชาติ ท่านถูกกำลังบอกว่า
นี่คือก้าวแรก ของการเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ทุกคนต้องตระหนักว่า เขามีความจำเป็น
ต้องเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ เขาจะต้องมาด้วย ความสำนึก ในสถานภาพที่แท้จริงของตนเอง
ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ เต็มไปด้วยความผิดบาปเวรกรรม มีความถ่อมใจ ไม่เย่อหยิ่งจองหอง
คิดว่า ตนเองสูงส่ง เฉลียวฉลาด ช่วยตนเองได้ ยิ่งไปกว่านั้น คุณจะต้องตระหนักถึง ความบริสุทธิ์
ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของพระเจ้า นี่คือ ก้าวแรก ด้วยการตระหนักว่า คุณจำเป็นต้องเข้าสู่แผ่นดิน
ของพระเจ้า ก้าวที่ สอง คือ

2) เรียนรู้ทำที่วิธีการที่คุณจะสามารถเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า

15 แล้วเขาอุ้มทารกมาหาพระองค์เพื่อจะให้พระองค์ทรงอุ้มทารกนั้น แต่เหล่าสาวกเมื่อเห็นเข้า
ก็ห้ามเขา 16 แต่พระเยซูทรงเรียกทารกมา แล้วตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา
อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่า แผ่นดินของพระเจ้าย่อมเป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น
17 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็กๆ
ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินนั้นไม่ได้” ลูกา 18:15-17

สาวกของพระเยซูยังต้องเรียนรู้ ถึงมาตรฐาน ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ที่พระเยซูคริสต์ กำลังสถาปนา
การประเมินคุณค่าใน ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ซึ่งบ่อยครั้งตรงกันข้ามกับ ‘คุณค่าในโลกที่เราคุ้นเคย’
พวกสาวกไม่พอใจที่พระเยซูคริสต์ทรงอุ้มทารกจน เวลา จากเหล่าแม่ลูกอ่อน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีงานสำคัญกว่า รออยู่ข้างหน้า

อีกครั้งหนึ่งที่เราเห็นพระเยซูคริสต์

ทำให้ ‘ทุกสิ่ง กลับตาลปัตร’ ในสังคม ในโลก

ด้วยการกระทำและคำพูดของพระองค์

เราไม่สามารถฟันธงได้ว่าการสอนครั้งนี้

พระเยซูคริสต์ กำลังเปรียบเทียบ การรับและการเข้าสู่

‘แผ่นดินของพระเจ้า’ กับ ‘ชีวิตของเด็กๆ’ ในแง่มุมใดบ้าง

เป็นไปได้ว่า พระเยซูคริสต์ยกตัวอย่างเด็ก เพื่อสื่อว่า:

a) คนที่จะเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าจะต้องเข้ามา ด้วยความถ่อมใจ

ไม่ยกตนว่า ตนเองมีสถานภาพใดๆ

การที่จะเข้าใจประเด็นนี้เราจะต้องตระหนักถึงบริบทของสังคมในโลกยุคก่อน ว่า

‘วิธีการมองและให้คุณค่าเด็ก’ แตกต่างจากสังคมในโลกยุคปัจจุบัน

ดร.โจเอล กรีน (Joel Green) กล่าวว่า

“ในสมัยนั้น โอกาสที่เด็กจะรอดตายแล้วเติบโตเป็นผู้ใหญ่มีน้อย ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะบอกว่าเด็กคนไหนจะรอดตายเป็นผู้ใหญ่ ในศตวรรษแรก ‘คุณค่าเด็ก’ ถูกกำหนดด้วยการที่เด็กคนนั้นจะมีส่วนทำประโยชน์ช่วยเหลือในธุรกิจของครอบครัว หรือ มีส่วนช่วยเหลือในการทำการเกษตร ได้มากน้อยเพียงใด ดังนั้น เด็กๆ จึงไม่มีความสำคัญ ไม่มีคุณค่า ในฐานะของ ‘ความเป็นมนุษย์’ จึงเป็นเรื่องปกติ ที่จะมีการฆ่าทารก (Infanticide) หรือปล่อยเด็กทิ้งขว้าง (Child abandonment) ในโลกโรมันยุคนั้น”

คำว่า ‘เด็กเล็กๆ’ เป็นคำแปล ของคำที่ใช้สำหรับเด็กและทาส ในบ้านของสังคม กรีกโรมัน- (Graeco-Roman) ยุคนั้น ดังนั้น ประเด็นที่พระเยซูคริสต์ กำลังสื่อ คือ คุณสามารถเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ด้วย ‘การปราศจากสถานภาพ’ เหมือนกับ เด็กที่ไม่มีสถานภาพใดๆ ในสังคมยุคนั้น

b) เป็นไปได้ว่าพระเยซูกำลังสื่อว่า คุณจำเป็นต้องเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า ด้วยความเชื่อศรัทธา แบบง่ายๆ เหมือนกับ ทารก หรือ เด็กเล็กๆ ที่เชื่อศรัทธาว่า แม่ของตนเองรู้ดีที่สุด และจะดูแลทำทุกอย่างเพื่อลูก บ่อยครั้งที่คนมีการศึกษาสูง หรือชาญฉลาดเก่งกาจ จะเสียเปรียบ เพราะ เป็นการยากที่จะถ่อมใจ มาหาพระเจ้า ด้วย ‘ความเชื่อศรัทธา แบบเด็กๆ’ หรือ แม้แต่จะขอให้พระเจ้าทรงประทาน ความเชื่อศรัทธาแบบเด็กๆ ให้ตนเอง ก็ยากเหลือเกินที่จะออกปากขอ

หรือ c) คุณจะต้องต้อนรับแผ่นดินของพระเจ้า เหมือนกับ การที่คุณจะต้อนรับ เด็กเล็ก กล่าวคือ ต้อนรับด้วยท่าทีแห่งความถ่อมใจ และตระหนักถึงมาตรฐานคุณค่า ใน ‘แผ่นดินของพระเจ้า’

การเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า คือ การเข้าสู่ ‘โลกที่ทุกสิ่งกลับตาลปัตร’ : ‘เกียรติยศ ชื่อเสียง ศักดิ์ศรี’ พบในการ ‘ลดตน ทำงานด้วยความถ่อมใจ’; การทำงานรับใช้ คือ อิสรภาพที่แท้จริง และ ที่ซึ่ง คนต้นจะเป็นคนสุดท้าย คนสุดท้ายจะเป็นคนต้น

ดังนั้นพระเยซูคริสต์กำลังถามคุณว่า ‘คุณพร้อม ที่จะยอมรับ มาตรฐานแผ่นดินของพระเจ้า ที่กลับตาลปัตรจากมาตรฐานของโลกนี้ หรือไม่? คุณตระหนักไหมว่า แผ่นดินของพระเจ้า เป็นอย่างไร?’ พระเจ้ากำลังทรงสร้าง ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ที่ซึ่ง คุณจะมีอนาคต อยู่ร่วมกับพระเจ้า

⁵ความสุขมีแก่ผู้ที่ถ่อมสุภาพ (Meek) เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก มัทธิว 5:5

ทำที่วิธีการในการเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ด้วยความเชื่อศรัทธาเหมือน ‘เด็กเล็กๆ’ ซึ่งพึ่งพาทั้งหมด, ไร้วางใจเต็มที่, เปิดเผย ตรงไปตรงมา, ไม่เสแสร้ง, และ มีความจริงใจอย่างสมบูรณ์ เปิดใจและเปิดรับอย่างเด็กๆ

เมื่อคุณเรียนรู้ว่า ‘คุณจะสามารถเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าได้อย่างไร?’ แล้ว ก้าวขั้นที่ 3 คือ

3) มุมานะ ตั้งใจว่าคุณจะไม่ให้มีอะไรมาหยุดยั้งคุณในการก้าวเข้าสู่‘แผ่นดินของพระเจ้า’

18 มีขุนนาง ผู้หนึ่งทูลถามพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะทำประการใด จึงจะได้ชีวิตนิรันดร์” 19 พระเยซูตรัสถามคนนั้นว่า “ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว” 20 ท่านรู้จักพระบัญญัติแล้วซึ่งว่า ‘อย่าล่วงประเวณี ผัวเมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน’” 21 คนนั้นจึงทูลว่า “ข้อเหล่านี้ข้าพเจ้าได้ถือรักษาไว้ตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ มา” 22 เมื่อพระเยซูทรงได้ยิน อย่างนั้น พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถา ท่านจึงจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา” ลูคา 18:18-22

ในกลุ่มฝูงชนมีทั้งแม่ซึ่งพาลูกเล็กและเด็ก ๆ มาหาพระเยซู และก็มีขุนนางรวมอยู่ด้วย อย่างน้อยครั้งหนึ่งที่ขุนนางผู้สูงศักดิ์คนนี้ ต้องลดตนลงปะปนกับฝูงชนที่ต่ำต้อย เพราะ ตนสนใจในสิ่งที่พระเยซูกำลังสอนและกระทำอยู่ เขาจึงก้าวออกมา ด้วยความจำเป็นในชีวิตของตน และด้วยความกลัว

ตั้ง ‘บทเพลงของนางมารีย์’ ที่ว่า :

52 พระองค์ทรงถอดเจ้านายจากพระที่นั่ง และพระองค์ทรงยกผู้น้อยขึ้น
53 พระองค์ทรงโปรดให้คนอดอยาก อิ่มด้วยสิ่งดี
และทรงกระทำให้คนมั่งมีไปมือเปล่า ลูคา 1:52-53

เราเห็นตัวอย่าง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งยืนยัน ‘บทเพลงของนางมารีย์’ ในบันทึกของท่านลูกาตอนนี้ ขุนนางผู้สูงศักดิ์ มาค้นหา ‘คำตอบ ของชีวิต’ แต่เมื่อค้นพบแล้ว กลับหันหลังให้

‘แผ่นดินของพระเจ้า’ เกี่ยวข้องกับ ‘วิธีการคิดแบบใหม่ การกำหนดคุณค่า’ ที่กลับตาลปัตร ซึ่งจำเป็นจะต้องมี ‘การจัดลำดับความสำคัญในชีวิตใหม่’

ขุนนางผู้สูงศักดิ์คนนี้ ตระหนักว่า

“ตนไม่มีทาง ที่จะสามารถปรับเปลี่ยน วิถีชีวิตปัจจุบันของตน ให้เข้ากับ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ได้เลย”

ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเขาจำเป็นต้องถูกหล่อหลอมใหม่ทั้งหมด

ไม่ว่าจะเป็น ความคาดหวัง, มาตรฐาน และสิ่งที่ตนเองให้คุณค่า,

วิธีการคิด, สถานภาพและความได้เปรียบในสังคม พื้นเพครอบครัวและความร่ำรวยของตนเอง

มองในแง่มุมหนึ่ง ชุมนางผู้นี้มีทุกสิ่งทุกอย่าง: ความหนุ่มแน่น, ความสามารถ, ยศถาบรรดาศักดิ์, ตำแหน่งสถานภาพในสังคม, ความร่ำรวย ตามมาตรฐานของสังคมยิว เขาเป็นคนยิวที่เคร่งครัด แท้ที่จริงแล้ว นี่คือประเด็นสำคัญ การที่เขานำทุกสิ่งทุกอย่างมาหาพระเยซูคริสต์ ชุมนางผู้นี้ไม่ได้มาหาพระเยซูคริสต์ ในฐานะ ‘คนเก็บภาษี’ ดังคำอุปมา เขาไม่ได้มาในฐานะ ‘คนชายขอบของสังคม, คนยากจน ที่ไม่มีอะไรที่จะให้, คนที่ตกต่ำ, คนที่ไม่มีศักดิ์ศรี, ไม่มีสถานภาพ’ แต่เข้ามาหาพระเยซูในฐานะ ‘คนที่มีอะไร ที่จะสามารถให้พระเยซูคริสต์ ในขณะที่เดียวกัน ก็เพื่อที่จะขอจากพระองค์’

ด็อกเตอร์โจเอล กรีน (Dr. Joel Green) อธิบายว่า

“คำพูดแรกของ चुมนาง แสดงให้พระเยซูคริสต์ เห็นถึง ท่าที แนวความคิดของ चुมนาง จึงทำให้พระเยซูคริสต์ ทรงจำเป็นต้องตอบสนอง การที่ चुมนาง กล่าวทักพระเยซูว่า ‘ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ’ ท่าน चुมนาง กำลังเล่นเกม คำพูด ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพในสังคม ใน ‘ระบบ ภาษา’ ของคนยุคนั้น การยกย่องชมเชยบุคคลหนึ่ง บุคคลนั้นจะต้องตอบสนองกลับไป ด้วยการยกย่องชมเชยกลับคืน चुมนาง เริ่มต้น ด้วยการยกย่องพระเยซู เพื่อไม่ให้สถานภาพอันต่ำต้อยของพระเยซู มาเป็นอุปสรรค ขวางกั้น (พระเยซู ไม่ได้มาจาก สำนักรับบี ที่มีชื่อเสียง) การที่ चुมนาง ซึ่งมีสถานภาพทางสังคม ที่สูงส่งอยู่แล้ว ยกย่องพระเยซู เป็นการ การันตีว่า ตนเองจะได้รับคำตอบ ในทางบวก คำตอบที่จะยืนยันว่า ตนเองมาถูกทางแล้วและเพียงแต่ ทำอีกนิดหน่อย ก็จะได้รับ การยืนยันว่า ‘ตนเองจะได้ชีวิตนิรันดร์แล้ว!’”

ดังนั้นพระเยซูจึงทำทนาย (วิธีการที่ चुมนาง เริ่มต้นทักทนายพระเยซู) ว่า:

‘ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว’

ประเด็นตรงนี้ ไม่ใช่อยู่ที่ว่า พระเยซูคริสต์กำลังสารภาพ ว่าพระองค์ทรงมีความผิดบาป หรือ ไม่ใช่ว่า พระองค์กำลังตรัสอย่างชัดเจนว่า ‘พระเยซูเป็นพระเจ้า’ แต่ประเด็นอยู่ที่ว่า

‘ถ้าพระเจ้าเท่านั้น ที่ประเสริฐ และ ถ้าพระเยซู ทรงเป็น ตัวแทนของพระเจ้า ที่สะท้อนความประเสริฐของพระเจ้า

ด้วยคำพูดและการกระทำของพระองค์ ในมิติใหม่

ถ้าเช่นนั้นแล้ว चुมนางก็ควรที่จะตระหนักว่า

สิ่งใหม่ ๆ กำลังเกิดขึ้น ในโลกนี้

และเขาควรที่จะฟังอย่างระมัดระวัง

ถ้า चुมนาง เตรียมตัว ที่จะเห็นความประเสริฐ

ในสิ่งต่าง ๆ ที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำ แล้ว चुมนาง ก็จะตระหนักและสรุปได้ว่า

‘มีเพียง แผ่นดินของพระเจ้าเท่านั้น ที่กำลังปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา’

คำถามของขุนนาง เปิดเผยให้เห็นถึงความกังวลใจของเขา ขุนนางคนนี้ มีทุกสิ่งทุกอย่างยกเว้น ความมั่นใจ สำหรับอนาคต เขาไม่มีความมั่นใจว่า เขาจะได้รับความปลอดภัยจากพระเจ้า เขาต้องการความแน่ใจว่า 'ในวันพิพากษาโทษเขาจะพ้นโทษ และได้รับชีวิตนิรันดร์' พระเยซูคริสต์กำลังสำแดงให้เขาเห็นว่า ปัญหาของเขาไม่ได้อยู่ที่อนาคต แต่อยู่ในปัจจุบัน กล่าวคือ อยู่ที่ ปัญหาของเขา และโอกาสของเขา

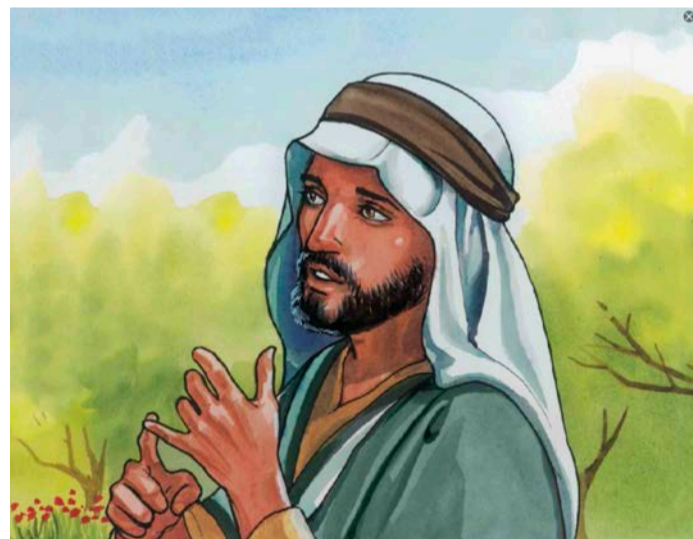
ก่อนอื่น พระเยซู นำเขาอย่างอ่อนโยน ให้เห็นถึง 'ข้อบกพร่องของความรักพระเจ้าแบบยิว ตามความเข้าใจของเขา' พระเยซูคริสต์ ชี้ให้เห็นถึง 'ธรรมบัญญัติ' ซึ่งเป็น 10 คำที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเป็น 'หัวใจของพันธสัญญา' ที่พระเจ้าได้ทรงทำกับชนชาติอิสราเอลที่ภูเขาซีนาย

สังเกตว่า พระเยซู ได้ทรงกล่าวอ้าง ถึงธรรมบัญญัติ 6 ข้อสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ที่มนุษย์มีต่อเพื่อนบ้าน ถ้าหากพระเยซูคริสต์กล่าว อ้างถึงธรรมบัญญัติ 3 ข้อแรกที่เกี่ยวข้อง 'การให้รักพระเจ้า' ขุนนางคงตอบว่า 'ไม่มีใครสามารถที่จะรักษาธรรมบัญญัติ 3 ข้อนั้น อย่างที่ควรจะเป็นได้' แต่พระเยซูคริสต์ กำลังให้เขามี มาตรฐานที่มนุษย์จะสามารถใช้ชีวิต การดำเนินชีวิตของตนเองได้

สังเกตด้วยว่า พระเยซูคริสต์ไม่ได้กำลังเทศนา ถึงการได้รับความรอดด้วยการกระทำ แต่พระเยซู คริสต์ กำลังจงใจ ที่จะดึงเขาออกมาจากตนเอง ขุนนางตอบว่า 'ข้อเหล่านั้นข้าพเจ้าได้ถือรักษา ไว้ตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ มา' แต่ถึงกระนั้น ขุนนางก็ยังไม่มีความมั่นใจ และไม่พร้อม ที่จะพบพระเจ้า ซึ่งสำแดงให้เห็นว่า 'ลึกๆขุนนางขาดความมั่นใจ

ในความเชื่อศรัทธาที่ตนเองมีว่า
ตนเองจะได้รับความรอดหรือไม่'

แน่นอนพระเยซูคริสต์สามารถสอนขุนนางคนนี้ ด้วย 'คำเทศนาบนภูเขา' ซึ่งจะสำแดงให้ขุนนางเห็นว่า 'เขาไม่เคยสามารถที่จะรักษาธรรมบัญญัติ อย่างที่พระเจ้าต้องการให้เขารักษาได้' และสำแดงให้เขาเห็นว่า 'มาตรฐานที่เขารักษาธรรมบัญญัตินั้น ห่างไกลจากมาตรฐานของพระเจ้ายิ่งนัก'

แต่พระเยซูคริสต์ทรงเลือก 'อีกวิธีหนึ่ง' พระเยซูคริสต์ ทรงเชื่อเชิญให้ขุนนาง ชี้แจง 'สิ่งที่ตนเอง ได้ทำ' เพื่อสำแดงให้เห็นว่า 'ตนเองชอบธรรมต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ด้วยการมีบุคลิก คุณลักษณะของคนยิวที่ดี' แต่ปัญหาคือ ความดี เหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาเช่นกัน เพราะ 'บุคลิก คุณลักษณะ ความชอบธรรมของเขา' ผนวกกับ 'ความร่ำรวย' ได้ประกอบกันเป็น 'หนทางเลือก ในการนำขุนนางเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า' ขุนนางไม่สามารถมาหาพระเจ้า ในฐานะ 'เด็ก' หรือในฐานะ 'คนบาป' จนกว่า 'เขาสามารถวาง สัมภาระติดตัวของตน' ไม่ว่าจะ เป็น ความร่ำรวย หรือ สิ่งดีต่างๆที่ทำให้เขารู้สึกว่า ตนเอง เป็น 'คนชอบธรรม'

แน่นอนความรักพระเจ้าของขุนนางซึ่งสำแดง เป็น ‘การกระทำที่ชอบธรรม ของตน ในการ
ตอบสนองความรักพระเจ้าที่ตนมี’ ก็เป็นส่วนหนึ่งซึ่งสำคัญ และประกอบกันเข้ากับความร่ำรวย
เป็น ‘อัตลักษณ์ ภาพพจน์ ที่สูงส่ง ของตนเอง’ ขุนนางให้คุณค่ากับ ‘สิ่งดีต่างๆที่ทำให้เขารู้สึกว่า
ตนเอง เป็นคนชอบธรรม’ และ ‘ความร่ำรวย’ แต่ล้มเหลวที่จะตระหนักว่า ‘ตนเอง อยู่ห่างไกล
และพลาดจาก ‘มาตรฐานของพระเจ้า’

พระเยซูคริสต์ กำลังสำแดง ‘หนทางใหม่ ที่แตกต่าง’ ในการเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’
และได้รับ ‘ชีวิตนิรันดร์’ หนทางใหม่นี้ เปิดออกสำหรับคนที่ล้มลง, คนที่ผิดบาป, คนต่างชาติ,
หญิงโสเภณี, คนเก็บภาษี ส่วนคนอย่าง ชาวฟาริสี ปฏิเสธ ที่จะเข้า ‘แผ่นดินของพระเจ้า’
ก็เพราะเรื่องนี้ คือ พวกเขาฟาริสีไม่ยอม ‘ปล่อยวางความสูงส่ง ความชอบธรรมของตนเอง’
และเข้ามาหาพระเจ้า ในฐานะ ‘คนยากจน คนต่ำต้อย คนบาปที่ต้องการพระเจ้า’
ขุนนางคนนี้ก็เช่นกัน เขามีความจำเป็นต้องเห็นว่า ‘ตนเอง ไม่สามารถที่จะรักษาธรรมบัญญัติ
ตามมาตรฐานของพระเจ้าได้’

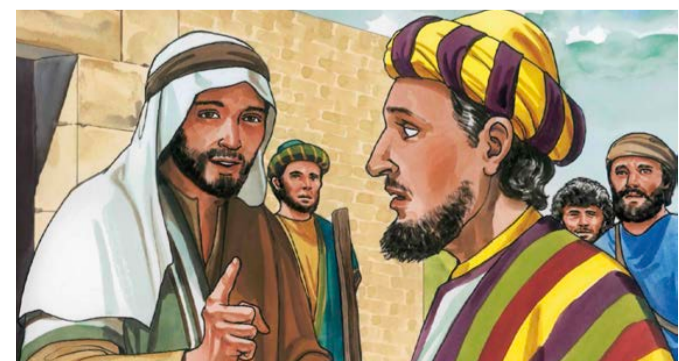
ขุนนางคนนี้ รักเพื่อนบ้านของตน แค่นั้น? ถ้าเช่นนั้น ก็ให้เขาขาย บรรดาสิ่งของที่มีอยู่
แจกจ่ายให้คนอนาถ ถ้าเขาทำเช่นนั้นได้ ก็จะเป็นการสำแดงอย่างชัดเจนว่า ‘เขาสามารถรักษา
ธรรมบัญญัติของพระเจ้าได้ ตามมาตรฐานของพระเจ้า’

อย่าเข้าใจผิดว่า “การที่ขุนนาง ขายทุกสิ่งที่มี แจกจ่ายให้คนอนาถ ทำให้ เขาสมควร
เข้า ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ได้” การทำเช่นนั้น ไม่ใช่เพื่อที่ขุนนางจะเข้า ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ได้
แต่เป็นการทำลายอุปสรรค สิ่งกีดขวาง ในการที่เขาจะเข้า ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ต่างหาก

ขุนนางสนใจในอนาคต แต่พระเยซูกำลังทำทนายขุนนาง ในปัจจุบัน ขุนนางสามารถที่จะรู้ได้ยี่สิบ
ว่า ขุนนางสามารถมีชีวิตนิรันดร์ได้ ด้วยการมาหา ‘พระเยซูคริสต์’ ในฐานะ ‘คนผิดบาป’
และเข้าประตูสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ซึ่งเปิดออกอยู่แล้ว (พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ที่เปิดประตูให้)
แต่ทว่า มีอุปสรรค กีดขวาง ซึ่งก็คือ ความร่ำรวย ความรักแบบผิดๆ การยึดติดกับตัวตน
สถานภาพของตัวขุนนาง และสิ่งดีต่างๆที่ทำให้คิดว่าเป็นความชอบธรรมของตนเอง นั่นเอง

น่าอนาถที่ ‘สิ่งหนึ่งที่ขุนนางขาดไป’ เป็น ‘สิ่งที่กำหนดทุกสิ่งทุกอย่าง’ ขุนนางคนนี้เป็นชาย
ผู้ซึ่งมีทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเขามีนั้นกลับเป็นอุปสรรค กีดขวาง เขาจากพระเจ้า
และการได้รับชีวิตนิรันดร์ เพราะสิ่งต่างๆเหล่านั้น ขวางกั้นเขาจากองค์พระเยซูคริสต์
พระเยซูคริสต์ไม่ได้ บอกขุนนางว่า เขาจะสามารถ ‘ซื้อ’

ทางเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ด้วย
‘การขายทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองมี เพื่อแจกจ่ายให้คนอนาถ’
แต่พระเยซูกำลังบอกว่า ขุนนางสามารถเข้าสู่
‘แผ่นดินของพระเจ้า’ โดยไม่ต้องจ่ายอะไรเลย
เมื่อขุนนางสามารถหยุด - อย่าให้ความร่ำรวยของตนเอง
ขัดขวางตนเอง จากการเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’

พระเยซูคริสต์ และ ในพันธสัญญาใหม่ ไม่ได้สอนว่า ‘ทุกคนจะต้องขายทรัพย์สินทุกอย่างที่ตนเองมีอยู่ แล้วแจกจ่ายให้กับคนยากไร้ เพื่อที่ตนเองจะได้รับความปลอดภัย’ แต่พันธสัญญาใหม่ และพระเยซูคริสต์ สอนว่า ‘ทุกคนจะต้องยอมจำนน ต่อพระเจ้า ในทุกเรื่อง เพื่อที่จะได้รับความปลอดภัย พระเจ้าจะทรงใช้ชีวิตของเรา (ตัวตนและทรัพย์สินสมบัติของเรา) เพื่อคนอื่น (รวมทั้ง คนยากจน คนที่มีความต้องการ และ ประชากรของพระเจ้าทุกคน)’

คำถามที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่ ‘ฉันจะต้องทำอะไรเพื่อที่จะได้ ชีวิตนิรันดร์?’ แต่ ‘อะไรคืออุปสรรค ขัดขวางฉัน จากการเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ และรับ ‘ความปลอดภัย’ จากพระเจ้า ผ่านทางองค์พระเยซูคริสต์ โดยที่ฉัน ไม่ต้องจ่ายอะไรเลย แต่เป็นพระคุณของพระเจ้า ที่มอบให้ฉันทั้ง ๆ ที่ฉันไม่สมควรจะได้รับ?’

อุปสรรคก็จะแตกต่างกันไป สำหรับคนแต่ละคน ในแต่ละช่วงชีวิต สำหรับบางคนอาจจะเป็น ความร่ำรวยทางวัตถุ และการให้ความสำคัญและคุณค่าต่อการบริโภคนิยม(Consumerism) สำหรับบางคนอาจจะเป็น เป้าหมายในชีวิตส่วนตัว ที่ตนเองใฝ่ฝัน (personal ambition) หรือ การไขว่คว้า สถานภาพทางสังคม และการยอมรับในสังคม (โดยเฉพาะในท่ามกลางสังคมที่ไม่ยอมรับ องค์พระเยซูคริสต์ และความปลอดภัยที่พระองค์ทรงหยิบยื่นให้) สำหรับบางคน อาจจะเป็น ครอบครัว,ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม หรือ แม้แต่วิถีชีวิต (Life Style), งานอดิเรก หรือ ความรัก ในสิ่งหนึ่ง สิ่งใด ซึ่งขัดต่อ ‘น้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับชีวิตคุณ’

สังเกตด้วยว่า ขุนนางคนนี้ มาหาพระเยซู และถามว่า ‘ข้าพเจ้าจะทำประการใดจึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?’ พระเยซูคริสต์ไม่เพียงแต่สอนขุนนางว่า จะได้ชีวิตนิรันดร์อย่างไร? แต่สามารถจะมีทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ได้อย่างไร?

22เมื่อพระเยซูทรงได้ยินอย่างนั้น พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาสິงของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา ท่านจึงจะมีทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา” ลูกา 18: 22

แต่เมื่อขุนนางพบว่า ตนเองจำเป็นต้องเลือกระหว่าง ‘ทรัพย์สินสมบัติ ในสวรรค์ (ในแผ่นดินของพระเจ้า)’ กับ ‘ทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ (ที่เขาถืออย่างมากมาย)’ ขุนนาง ตัดสินใจว่า ‘ทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้’ มีคุณค่า มากกว่า สำหรับเขา เมื่อเขาจำเป็นต้องเลือก ระหว่าง ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ กับ ‘โลกนี้’ ขุนนาง ตัดสินใจเลือกโลกนี้ ทั้งๆที่พระเยซูคริสต์ ทรงเชื่อเชิญให้เขา ‘ตามเรามาและเป็นสาวกของเรา’ ดังนั้นท่านลูกาจึงบันทึกให้เราทราบว่า

23แต่เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้นก็เป็นทุกข์นัก เพราะเขาเป็นคนมั่งมีมาก ลูกา 18: 23

พระเยซูคริสต์ทรงทราบดี ถึงอิทธิพลของทรัพย์สินสมบัติ ความร่ำรวย และ สถานภาพ ทางสังคม รวมทั้ง ความร้อร่น รักพระเจ้า แบบผิดๆ ที่มีต่อคนในสังคมยุคนั้น และในบริบทสังคมอื่นๆ พระเยซูคริสต์ทราบว่า ‘การที่เรายึดติด กับชีวิตในโลกนี้’ จะเป็นอุปสรรค ขวางกั้นเรา สำหรับ ‘ชีวิตในโลกที่กำลังมาถึง’ นั่นคือ ใน ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ พระเยซูคริสต์ ทรงมองขุนนาง และตรัสเตือนว่า:

24เมื่อพระเยซูทรงเห็นเขามีอาการอย่างนั้น พระองค์จึงตรัสว่า
“คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้ายากจริงหนา ลูกา 18: 24

ไม่ใช่ ว่า ทรัพย์สินสมบัติ ความร่ำรวย เป็น ‘สิ่งที่ผิด’ อับราฮัม และโยบ เป็นคนร่ำรวย กษัตริย์ดาวิด และกษัตริย์โซโลมอน เป็นที่รู้จักเลื่องลือว่า ‘ร่ำรวยมหาศาล’ เพราะ พระเจ้าทรงอวยพระพรท่าน จนกระทั่ง ท่านล้มตัวหันหลังให้กับ ลำดับความสำคัญในชีวิตที่มีพระเจ้าครอบครองสูงสุด จึงทำให้ ‘ชีวิตของท่าน ตกต่ำ เสียหาย’

ทรัพย์สินสมบัติและความร่ำรวย ไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิด แต่เป็นสิ่งที่อันตราย

คนที่มีทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต มักจะไม่ค่อยรู้สึกกว่า ‘ตนเองมีความต้องการพระเจ้า’ และแม้เมื่อตนเองรู้สึกกว่า ต้องการพระเจ้า เขาก็จะ ไม่เต็มใจที่จะปล่อยวางทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้น ทรัพย์สินสมบัติ จึงเป็นอุปสรรค ขวางกั้น ระหว่างตนเอง กับพระเจ้า

ดร.มาร์ติน ลอยด์ โจนส์ (Dr. Martyn Lloyd Jones) ได้สอนว่า:

“ให้เรามองประตูเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ เป็นเหมือน ‘ประตูหมุน’ ที่บังคับให้เราผ่านเข้าได้ที่ละคน และไม่มีที่ สำหรับกระเป๋าดูทางให้ลอดผ่านไปได้ กล่าวคือ เราจะต้องทิ้งสัมภาระ ในชีวิตทั้งหมด รวมทั้งศักดิ์ศรี ความเย่อหยิ่งจองหอง และลำดับความสำคัญในชีวิตที่ไม่ถูกต้อง”

24เมื่อพระเยซูทรงเห็นเขามีอาการอย่างนั้น พระองค์จึงตรัสว่า “คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้ายากจริงหนา 25เพราะว่าตัวอูฐจะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า” 26ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้ยินจึงว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้”

ลูกา 18:24-26

เมื่อสาวกได้ยินพระเยซูคริสต์ตรัสว่า ‘ตัวอูฐจะรอดรูเข็มก็ง่ายกว่า คนมั่งมี จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า’ พวกเขาช็อก ตกใจ ทุกคนตระหนักดีว่า แม้แต่คนยากจน ก็ยากจะร่ำรวย ดังนั้น ‘ใครเล่า จะรอดได้?’ ถ้าหากมาตรฐานของพระเจ้านั้นสูงลิบลิ่วเช่นนั้น! เป็นไปได้ว่า พวกเขาจะยังจับประเด็นที่พระเยซูคริสต์กำลังพยายามจะสื่อไม่ได้ แท้ที่จริงแล้ว พระเยซูคริสต์

กำลังพูดถึง คนที่ไม่ยอมจำนน และ เข้ามาหาพระเจ้า ในฐานะ “คนผิดบาป” ซึ่งช่วยตนเองไม่ได้, คนที่ไม่มีอะไรจะให้อวด คนที่เข้ามาเหมือน เด็กที่ไม่มีอะไรจะมาหยิบยื่นให้พระเจ้า เหมือนกับ ‘กบฏ’ ที่บัดนี้ยอมจำนนให้พระเจ้าปกครอง” เป็นการยากสำหรับ ‘คนที่มีทุกสิ่งทุกอย่าง’ ที่จะยอมจำนน มอบทุกสิ่งทุกอย่างให้กับพระเจ้า และมาหาพระเจ้า เพื่อจะได้รับ ความรอดหลุดพ้น พระเยซูคริสต์ จึงตรัสเตือนว่า:

27 แต่พระองค์ตรัสว่า “สิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำได้” ลูคา 18:27

พระเจ้าได้ทรงหยิบยื่น พระคุณและความรัก ให้มนุษย์ทุกคนในโลกนี้ เพื่อที่จะนำเราแต่ละคน ให้คุกเข่าทูลตัวลง ยอมจำนน ต่อพระเจ้า พระเจ้าจะทรงโอบอุ้มเราเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ไม่ใช่เป็นการที่มนุษย์พยายามกระทำตนให้ได้ตามมาตรฐานที่พระเจ้ากำหนด แต่เป็นการที่พระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ หยิบยื่น ความรอดหลุดพ้น เพื่อที่มนุษย์จะสามารถเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ซึ่งเป็นแผ่นดินที่จะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์

ในบทถัดไป ท่านลูคาบันทึกให้เราทราบถึงเหตุการณ์ที่ ชายร่ำรวย คนหนึ่งยอมมอบทรัพย์สมบัติ ของตนเอง ถึงครึ่งหนึ่ง ให้กับคนยากจน ไม่ใช่เพราะ เขาได้รับความรอดเพียงครึ่งหนึ่ง แต่เพราะว่า เขามีความซาบซึ้ง สำนึกในพระคุณ และความรักของพระเจ้า และมีความปรารถนาอย่าง แรงกล้า ที่จะรับใช้พระเจ้า เพื่อตอบสนองพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้า ความร่ำรวยของเขา ไม่ได้เป็นอุปสรรค ขัดขวางเขา ในการเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ซึ่งเขาเข้าได้โดยพระคุณ ของพระเจ้า ดังนั้นความร่ำรวยจึงไม่ได้เป็นปัญหาของเขา (ดู ลูคา 19:1-10)

ความรัก สามารถดึงอุฐูหลายตัวให้ลอดผ่านรูเข็ม
เพียงเพราะว่า ‘สิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำได้’

ท้ายที่สุด พระเยซูคริสต์ ให้ความมั่นใจ ต่อสาวก สาวกเพียงจะเริ่มต้นจับประเด็นได้

เปโตร กล่าว โอดครวญว่า:

28 เปโตรจึงทูลพระองค์ว่า “นี่แหละ ข้าพระองค์ทั้งหลาย
ได้สละทิ้งเหย้าเรือนของข้าพระองค์ ติดตามพระองค์มา” ลูคา 18:28

พระเยซูทรง ทราบถึง หัวใจของเปโตร จึงตรัส ยืนยันว่า:

29 พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดได้สละเหย้าเรือน หรือภรรยา หรือพี่น้อง หรือบิดามารดา หรือบุตรเพราะเห็นแก่แผ่นดินของพระเจ้า
30 ในยุคนี้ผู้นั้นจะได้รับตอบแทนหลายเท่า และในยุคนั้นจะได้ชีวิตนิรันดร์”

ลูคา 18:29-30

ดังนั้นเราจะเห็นว่า ประเด็นตรงนี้ ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องของ เงินทอง ความร่ำรวย หรือ สถานภาพ แต่เกี่ยวข้องกับ อะไรก็ตามที่เป็นอุปสรรคขวางกั้น ไม่ให้ เราตอบสนองต่อการทรงเรียกของ องค์พระเยซูคริสต์ และไม่ให้เรายอมจำนนต่อพระองค์ ให้พระองค์เป็น 'เจ้าเหนือชีวิตของเรา' บางครั้ง ครอบครัว, วัฒนธรรม, อาชีพการงาน, ทรัพย์สมบัติ, มรดก, สิ่งที่เราครอบครอง, ความทะเยอทะยานของเรา ล้วนแล้วแต่สามารถเป็นอุปสรรคขวางกั้น ระหว่างเรากับพระเจ้า ประเด็นคือ เราจะต้องไม่ยอมให้อะไรก็ตามมาผูกมัด ยึดเหนี่ยวเราไว้จากพระเจ้า ขวางกั้นไม่ให้เราเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า' ไม่ให้เรายอมจำนนต่อพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และไม่ยอมรับความรอดหลุดพ้นที่พระองค์ทรงหยิบยื่นให้ เราไม่สามารถอาศัยบารมีของตนเอง หรือ อาศัยบารมีผู้ใด ยกเว้น อาศัยบารมีขององค์พระเยซูคริสต์ในการเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า' ถ้าไม่มีพระคุณพระเจ้าแล้วก็ไม่มีใครรอดเลย

5 พระองค์ทรงช่วยให้รอด ไม่ใช่เพราะความชอบธรรมที่เราได้ทำ แต่เพราะพระเมตตา ของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยให้รอดผ่านทางการชำระแห่งการบังเกิดใหม่ และการทรงสร้างขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทิตัส 3:5

8 เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเองแต่เป็นของประทานจากพระเจ้า
9 ไม่ใช่ความรอดโดยการประพฤติ เพื่อจะไม่มีใครรอดได้
10 เพราะเราทั้งหลายเป็นผลงานของพระเจ้า ซึ่งทรงสร้างในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ทำการที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าให้เราทำ เอเฟซัส 2:8-10

ปีใหม่ 2024 ขอให้เราทุกคนเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า
เพื่อ 'ทำการที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าให้เราทำ' อาเมน

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

- 1) คำถามที่สำคัญที่สุดไม่ใช่ว่า 'มีพระเจ้าหรือไม่?' แต่คือ คำถามอะไร?
- 2) พระวจนะตอนนี้ ชี้ว่า 'เราจะก้าวเข้าสู่แผ่นดินพระเจ้า' ได้อย่างไร? (โดยก้าว 3 ก้าว)
- 3) คนเก็บภาษีและ ฟาริสีในคำอุปมาเรื่องนี้ ต่างกันอย่างไรบ้าง?
- 4) คำอุปมาเรื่อง 'การอธิษฐานของพวกฟาริสีกับพวกเก็บภาษี' สอนเราว่าอย่างไรบ้าง? จงอธิบาย
- 5) เหตุใดพระเยซูจึงสรุปว่า 'คนนี้แหละ (คนเก็บภาษี) เมื่อกลับลงไปยังบ้านของตนก็นับว่าชอบธรรม มีใช้อีกคนหนึ่ง (ฟาริสี) นั้น?

- 6) 'ความชอบธรรม'หมายความว่าอย่างไร?
- 7) 'แผ่นดินของพระเจ้าย่อมเป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็ก ๆ ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินนั้นไม่ได้' หมายความว่าอย่างไร? จงอธิบาย
- 8) 'วิธีการมองและให้คุณค่าเด็ก' สมัยพระเยซู แตกต่างจากปัจจุบัน อย่างไรบ้าง?
- 9) ทำที่วิธีการในการก้าวเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า' ต้องเป็นอย่างไร?
- 10) เหตุการณ์ใน ลุก 18:18-30 เป็นตัวอย่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งยืนยัน 'บทเพลงของนางมารีย์'อย่างไร? จงอธิบาย
- 11) เหตุใดพระเยซูจึงทำทนาย ขุนนางถึง วิธีการที่ขุนนางเริ่มต้นทักทายนางพระเยซู?
- 12) การที่พระเยซูตอบว่า 'ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว' พระเยซูกำลังสื่อว่าอะไร? ไม่ใช่สื่ออะไร?
- 13) คำถามของขุนนางเปิดเผยให้เห็นถึงอะไร? เพราะเหตุใด?
- 14) เหตุใดพระเยซูจึงชี้ให้ขุนนางเห็นธรรมบัญญัติ 6 ข้อสุดท้ายโดยไม่อ่างถึง 3 ข้อแรก?
- 15) เหตุใดพระเยซูจึงเชื่อเชิญให้ขุนนางชี้แจง 'สิ่งที่ตนเองได้ทำ' เพื่อสำแดงให้เห็นว่าตนเองชอบธรรมต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า?
- 16) 'หนทางใหม่ที่แตกต่าง' ในการเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า' และได้รับชีวิตนิรันดร์ คืออะไร?
- 17) สิ่งหนึ่งที่ขุนนางขาดไป ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดทุกสิ่งทุกอย่าง คืออะไร?
- 18) พระเยซูไม่ได้บอก ขุนนางว่า เขาจะสามารถ 'ซื้อ' ทางเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า' ด้วยการขายทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองมีเพื่อแจกจ่ายให้คนอนาถา แต่พระเยซูกำลังบอกว่าอะไร?
- 19) คำถามที่สำคัญที่สุดไม่ใช่ 'ฉันจะต้องทำอย่างไรเพื่อที่จะได้ชีวิตนิรันดร์?' แต่คืออะไร?
- 20) อุปสรรคซึ่งแตกต่างกันไป สำหรับคนแต่ละคน ในแต่ละช่วงชีวิต ซึ่งสามารถเป็นอุปสรรคขัดขวางเราจากการเข้าสู่ 'แผ่นดินของพระเจ้า' มีอะไรบ้าง?

21) เหตุใด ชุมนางจึงเป็นทุกข์นัก เมื่อพระเยซูคริสต์ตรัสแก่เขาว่า

“จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา แล้วจงตามเรามาเป็นสาวกของเรา”?

22) ทรัพย์สมบัติและความร่ำรวย **ไม่ได้** เป็นสิ่งที่**ผิด** แต่เป็นสิ่งที่**อันตราย** เพราะเหตุใด?

จงอธิบาย

23) การมองประตูเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ เป็นเหมือน ‘ประตูหมุน’ หมายความว่าอย่างไร?

จงอธิบาย

24) เมื่อพระเยซูตรัสว่า “คนมั่งมีจะเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้ายากจริงหนา

เพราะว่าตัวอูฐจะลอดรูเข็ม ก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า”

เหตุใดคนที่ได้ยินจึงว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้?”

25) **อะไร** สามารถ**ดึงอูฐ**หลายตัวให้**ลอดผ่านรูเข็ม**? เพียงเพราะว่า**อะไร**?

26) เหตุใด เปโตร ถึงกล่าวโอตครวญว่า “นี่แหละข้าพระองค์ทั้งหลายได้สละทิ้งเหย้าเรือน

ของข้าพระองค์ ติดตามพระองค์มา”?

27) พระเยซูทรงตอบสนองการโอตครวญของ เปโตร ด้วยการ**ตรัส ยืนยันว่าอย่างไร**?

28) **จง** **สำรวจชีวิตคุณว่าอะไรเป็นอุปสรรค** ขวางกั้น ผูกมัด ยึดเหนี่ยวเราไว้

ไม่ให้เราเข้าสู่ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ขอพระเจ้าสำแดงให้เราเห็นอย่างชัดเจน

และช่วยเราจัดการกับอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้

29) **งานที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า ให้คุณทำในปี 2024 มีอะไรบ้าง?**

